

ה"ת 14224/03/19 - מוחמד ריאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 14224-03-19 מוחמד ריאן נ' מדינת ישראל
לפני: כבוד השופט גיא אבנון
המבקש: מוחמד ריאן
נגד
המשיבה: מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל - אח"מ שפלה

החלטה

1. לפניי בקשה להשבת תפוס - ביטול תנאים וערבויות שניתנו כנגד השבת משאיתו של המבקש (ל"ז 1293963, להלן: המשאית).

רקע

1. ביום 4.3.19 נתפסה המשאית בחשד לביצוע עבירות לכלוך והשלכת פסולת בניגוד לחוק שמירת הנקיון, תשמ"ד-1984, מטרד לציבור ועבירות נוספות. בדיון מיום 25.3.19 הסכימו הצדדים על השבת המשאית למבקש בכפוף לתנאים מצטברים: חתימה על התחייבות עצמית בסך ₪ 123,000, איסור דיספוזיציה, עריכת ביטוח מקיף בו תשמש המשיבה מוטב ראשון, רישום שעבוד לטובת המשיבה אצל רשום המשכונות ועיקול לטובתה במשרד הרישוי, הפקדת ערבון במזומן בסך ₪ 18,000 להבטחת ירידת ערך המשאית (להלן: הערבויות).

2. משחלפו 180 ימים ממועד תפיסת המשאית מבלי שהוגש כתב אישום, ומבלי שהמשיבה פנתה בבקשה להארכת תוקף צו התפיסה (קרי, להארכת תוקף הערבויות) פנה המבקש בבקשה להשבת הערבויות. בדיון מיום 14.11.19 הגיעו הצדדים להסכמה כדלקמן: "הגענו להסכמה שסכום הפיקדון של ירידת הערך של המשאית על סך ₪ 18,000 יוחזר במלואו למבקש. כל שאר התנאים שנקבעו (להלן: יתרת הערבויות - ג"א), יעמדו בתוקף למשך 180 ימים נוספים מהיום. היה ולא יוגש כתב אישום כנגד המבקש במהלך תקופה זאת, המשטרה תסיר את כל הערבויות שנקבעו לגבי משאית המבקש". ב"כ המשיבה הוסיף: "כך הוסכם לאחר שהתקבל אישור הממונים. אבקש לציין שמדובר בהסכמה ספציפית בעניינו של המבקש כאן, ואין בה כדי להשליך על עמדתנו בעניינם של מעורבים אחרים".

בהתאם להסכמת הצדדים הוריתי להשיב למבקש את הערבון שהפקיד, והוריתי על הארכת תוקף יתרת הערבויות למשך 180 ימים נוספים ממועד הדיון. כן הבהרתי כי "רשמתי לפניי את הצהרת ב"כ המשיבה לפיה ככל שלא יוגש כתב אישום בתוך התקופה שנקצבה, יבוטלו הערבויות כולן, לרבות הביטוח לטובת המדינה".

3. משחלפו 180 ימים נוספים מבלי שהוגש כתב אישום, ציפה המבקש כי המשיבה תעמוד בהתחייבותה ותשיב לו

עמוד 1

את יתרת הערבויות. משנתבדה נאלץ לפנות, בצר לו, פעם נוספת לבית המשפט וביקש את התערבותו (בקשה מיום 13.5.20). בתגובה (מיום 19.5.20) הודיעה המשיבה: כי התקבלה בפרקליטות החלטה מערכתית לפיה המשטרה הירוקה היא שתגיש את כתבי האישום בפרשייה; כי נדרשים מספר ימים נוספים להעברת חומרי החקירה למשטרה הירוקה; כי בשל משבר הקורונה לא ניתן היה לקדם את החקירה בקצב הראוי; וכי המדינה מבקשת להחזיק ביתרת הערבויות למשך חודש נוסף לצורך גיבוש כתב אישום.

דיון

4. דומני שתגובת המשיבה - משטרת ישראל בשמה ובשם גופי התביעה - מדברת בעד עצמה. אף מילה על הסכמות הצדדים בדיון הקודם; אף מילה על כך שחלפו 180 ימים מבלי שהוגש כתב אישום ומבלי שהמשטרה קיימה את התחייבותה להשיב את יתרת הערבויות; אף מילה על כך שהמשיבה לא טרחה לפנות ביוזמתה למבקש או לבית המשפט מבעוד מועד, בטרם חלפו 180 ימים. ולא למותר להזכיר כי אין מדובר בפעם הראשונה (בהליך דנן ועם המבקש כאן) בה המשיבה לא עומדת במסגרת הזמנים שנקצבה ואיננה מגישה בקשה להארכת תוקף הצווים (ונזכיר כי על רקע זה ממש הגיעו הצדדים בדיון קודם להסכמה בדבר השבת הערבון הכספי).

5. אינני מקל ראש בטענת המשיבה, לפיה מצב החירום השפיע לרעה על קצב הטיפול בתיקי החקירה (בעניינו של המשיב ובעניינם של אחרים באותה הפרשייה). דא עקא, הסכמות הצדדים היו ברורות ואין נדרשות לפרשנות. הוסכם כי ככל שלא יוגש כתב אישום בתוך תקופת 180 הימים (מתום הדיון הקודם), הרי שתבטלנה הערבויות כולן. התחייבויות יש לקיים. משחלפה התקופה (ועל כך אין מחלוקת בין הצדדים), הרי שאין מנוס מביטול יתרת הערבויות, וכך אני מורה.

ככל שיעלה צורך בכך, הצדדים יגישו פסיקתא מוסכמת לחתימת.

ניתנה היום, כ"ה אייר תש"פ, 19 מאי 2020, בהיעדר הצדדים,
ותישלח אליהם.